

Sygn. akt VI GC 121/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Zbigniew Krepski
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Barabasz

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2016 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. we F.

przeciwko P. K.

o wydanie

I. nakazuje pozwanemu P. K. aby wydał powodowi (...) sp. z o.o. we F.:

1) ciągnik samochodowy (...), numer rejestracyjny (...), numer VIN (...), rok produkcji (...) o wartości netto 28.943,09 zł (dwadzieścia osiem tysięcy dziewięćset czterdzieści trzy złote dziewięć groszy) a wartości brutto 35.600,00 zł (trzydzieści pięć tysięcy sześćset złotych) wraz z dowodem rejestracyjnym oraz polisą ubezpieczeniową,

2) ciągnik samochodowy (...), numer rejestracyjny (...), numer VIN (...), rok produkcji (...) o wartości netto 27.642,28 zł (dwadzieścia siedem tysięcy sześćset czterdzieści dwa złote dwadzieścia osiem groszy) a wartości brutto 34.000,00 zł (trzydzieści cztery tysiące złotych) wraz z dowodem rejestracyjnym oraz polisą ubezpieczeniową,

3) naczepę ciężarową (...), numer rejestracyjny (...), numer VIN (...), rok produkcji (...) o wartości netto 11.951,22 zł (jedenaście tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt jeden złotych dwadzieścia dwa grosze) a wartości brutto 14.700,00 zł (czternaście tysięcy siedemset złotych) wraz z dowodem rejestracyjnym oraz polisą ubezpieczeniową,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11.432,00 zł (jedenaście tysięcy czterysta trzydzieści dwa złote) tytułem kosztów procesu,

III. oddala wniosek powoda o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności

Sygn. akt VI GC 121/16

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. w F. w pozwie wniesionym w dniu 1 lipca 2016 r. (v. data stempla pocztowego na kopercie, w której nadano pozew na pocztie, k.22) przeciwko pozwanemu P. K. domagał się wydania:

- 1) ciągnika samochodowego (...), numer rejestracyjny (...), numer VIN (...), rok produkcji (...) o wartości netto 28.943,09 zł, a wartości brutto 35.600,00 zł wraz z dowodem rejestracyjnym oraz polisą ubezpieczeniową,
- 2) ciągnika samochodowego (...), numer rejestracyjny (...), numer VIN (...), rok produkcji (...) o wartości netto 27.642,28 zł, a wartości brutto 34.000,00 zł wraz z dowodem rejestracyjnym oraz polisą ubezpieczeniową,
- 3) naczepy ciężarowej (...), numer rejestracyjny (...), numer VIN (...), rok produkcji (...) o wartości netto 11.951,22 zł, a wartości brutto 14.700,00 zł wraz z dowodem rejestracyjnym oraz polisą ubezpieczeniową

oraz zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych i kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwany jako jego dłużnik z nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 30 maja 2016 r., sygn. akt VI GNc 204/16, sprzedał powodowi będące własnością pozwanego pojazdy i naczepę wymienione w petitum pozwu. Powód zaś płacąc za nabyte pojazdy i naczepę dokonał potrącenia wobec pozwanego swojej wierzytelności wynikającej z powyższego nakazu zapłaty, a taka forma zapłaty została zaakceptowana przez pozwanego i jego małżonkę w formie pisemnego oświadczenia. Mimo upływu terminu nie doszło do wydania mu kupionych pojazdów i naczepy, a pozwany poinformował go o anulowaniu transakcji wystawiając jednocześnie korekty faktur. Powód podkreślił, iż nie wyraził zgody na odstąpienie przez pozwanego od sprzedaży pojazdów oraz naczepy (k.2-7).

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości jako bezzasadnego i o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwany przyznał, że jest dłużnikiem powoda z nakazu zapłaty z dnia 30 maja 2016 r., sygn. akt VI GNc 204/16, a ponadto dłużnikiem G. K., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...), z nakazu zapłaty z dnia 25 maja 2016 r., sygn. akt VI GNc 203/16. Ponadto pozwany podniósł, że faktycznie osobą zarządzającą i wyłącznie podejmującą istotne dla wymienionych wyżej firm decyzje jest G. K., który posiada 100 % udziałów w powodowej spółce. Jednocześnie nadmienił, iż od dnia wydania nakazów zapłaty w sprawach VI GNc 204/16 i VI GNc 203/16 pomiędzy stronami trwają negocjacje dotyczące polubownego rozwiązania sporu, których skutkiem był m.in. brak zaskarżenia przez pozwanego powyższych nakazów zapłaty. Pozwany wyjaśnił również, iż w negocjacjach tych reprezentuje go radca prawny K. L. oraz, że strony uzgodniły i zaakceptowały już projekt porozumienia, na mocy którego przedmiotowe pojazdy będą wykorzystywane przez pozwanego w ramach prowadzonej przez niego działalności, z możliwością ich poddzierżawy. Z uzyskiwanych w ten sposób dochodów spłacane będzie zadłużenie z tytułu obu nakazów zapłaty. Z powyższych przyczyn, zdaniem pozwanego, powództwo wniesione w niniejszej sprawie jest przedwczesne, bezzasadne oraz sprzeczne z dotychczasowymi ustaleniami stron i z zasadami lojalności kontraktowej. Nadto pozwany dodał, iż projekt porozumienia znajduje się obecnie w posiadaniu powoda i wedle zapewnień jego pełnomocnika zostanie podpisany najpóźniej w dniu 26 lipca 2016 r. (k.53-54).

Na rozprawie w dniu 18 października 2016 r. pełnomocnicy stron oświadczyli, iż widzą możliwość zawarcia ugody, przy czym warunkiem zawarcia tej ugody jest wpłacenie przez pozwanego kwoty 30.000,00 zł do dnia 25 października 2016 r. (k.83).

Na rozprawie w dniu 6 grudnia 2016 r. pełnomocnik powoda oświadczył, że pozwany nie realizuje ustaleń, które strony uzgodniły przed procesem, w związku z tym o ugodzie nie ma mowy. Pełnomocnik pozwanego przyznał, iż pozwany nie realizuje swoich płatności wobec powoda z powodu kłopotów finansowych (k.89).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 30 maja 2016 r., sygn. akt VI GNc 204/16, Sąd Okręgowy w Toruniu zobowiązał pozwanego P. K., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w miejscowości K., aby zapłacił powodowi (...) sp. z o.o. we F. kwotę 123.757,07 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi w sposób określony szczegółowo w treści nakazu oraz kwotę 6.964,00 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 5.417,00

z tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Wobec nie wniesienia przez pozwanego zarzutów w ustawowym terminie, przedmiotowy nakaz uprawomocnił się z dniem 22 czerwca 2016 r.

Dowód:

- potwierdzony za zgodność z oryginałem odpis nakazu zapłaty z dnia 30 maja 2016 r. wraz z klauzulą prawomocności, sygn. akt VI GNc 204/16 (k.11-11v.)

Pozwany wyraził wolę dobrowolnego uregulowania zobowiązania wynikającego z wymienionego wyżej nakazu zapłaty, w związku z czym zwrócił się do powoda z wnioskiem o niewystępowanie na drogę postępowania egzekucyjnego.

Okoliczność bezsporna

W ramach rozliczenia dłużnej kwoty powód wyraził zgodę na nabycie od pozwanego prawa własności następujących pojazdów samochodowych:

- 1) ciągnika samochodowego (...), numer rejestracyjny (...), numer VIN (...), rok produkcji (...) o wartości netto 28.943,09 zł, a wartości brutto 35.600,00 zł,
- 2) ciągnika samochodowego (...), numer rejestracyjny (...), numer VIN (...), rok produkcji (...) o wartości netto 27.642,28 zł, a wartości brutto 34.000,00 zł,
- 3) naczepy ciężarowej (...), numer rejestracyjny (...), numer VIN (...), rok produkcji (...) o wartości netto 11.951,22 zł, a wartości brutto 14.700,00 zł.

Łączną cenę sprzedaży wszystkich wymienionych wyżej pojazdów strony ustaliły na kwotę 84.300,00 zł. Sprzedaż powodowi przedmiotowych pojazdów została potwierdzona fakturami VAT o numerach: (...) z dnia (...)r. Dokonując zapłaty ceny powód potrącił wobec pozwanego swoją wierzytelność wynikającą z powyższego nakazu zapłaty wydanego w sprawie o sygn. akt VI GNc 204/16 Sądu Okręgowego w Toruniu, w zakresie kwoty 99.971,07 zł. Powyższa forma zapłaty została zaakceptowana przez pozwanego i jego małżonkę podpisem złożonym na oświadczeniach powoda z dnia 13 czerwca 2016 r.

Okoliczność bezsporna, a ponadto dowód:

- faktura VAT nr (...) z dnia (...) (k.12),
- oświadczenie powoda z dnia 13 czerwca 2016 r. (k.13),
- faktura VAT nr (...) z dnia (...) (k.14),
- oświadczenie powoda z dnia 13 czerwca 2016 r. (k.15),
- faktura VAT nr (...) z dnia (...) (k.16),
- oświadczenie powoda z dnia 13 czerwca 2016 r. (k.17)

W dniu sprzedaży przedmiotowe pojazdy i naczepa nie zostały wydane powodowi, ponieważ były wykorzystywane przez pozwanego do usług transportowych. Wydanie pojazdów powodowi miało nastąpić w najbliższy weekend przypadający po dniu sprzedaży tj. w dniu 18 czerwca 2016 r. po zakończeniu kursów transportowych i zjechaniu do bazy pozwanego.

Okoliczność bezsporna

Pomimo upływu umówionego terminu pozwany nie wydał przedmiotowych pojazdów i naczepy powodowi. W związku z zaistniałym stanem rzeczy, powód wystąpił do pozwanego z pisemnym żądaniem wydania mu obydwu ciągników

samochodowych oraz naczepy ciężarowej w terminie do dnia 25 czerwca 2016 r., pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania karnego. Wezwanie to nie odniosło jednak rezultatu.

Dowód:

- wniosek powoda o wydanie pojazdów z dnia 21 czerwca 2016 r. wraz z potwierdzeniem odbioru (k.18)

Pismem z dnia 24 czerwca 2016 r. pełnomocnik pozwanego poinformował G. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w F. o jednostronnym anulowaniu transakcji zabezpieczającej wierzytelność (...) oraz o wystawieniu dwóch faktur VAT korygujących nr (...) i nr (...). Ponadto wniósł o zaniechanie jakichkolwiek działań ukierunkowanych na przejęcie posiadania pojazdów i naczepy uwidocznionych na wskazanych powyżej fakturach korygujących, tj. naczepy ciężarowej (...), numer rejestracyjny (...), numer VIN (...), rok produkcji (...) oraz ciągnika samochodowego (...), numer rejestracyjny (...), numer VIN (...), rok produkcji (...).

Powyższe pismo i faktury korygujące VAT dotyczyły jednak innego wierzyciela niż powodowa spółka, a mianowicie firmy (...) w F..

Dowód:

- pismo pełnomocnik pozwanego z dnia 24 czerwca 2016 r. (k.19),

- faktura VAT korygująca nr (...) z dnia (...) (k.20),

- faktura VAT korygująca nr (...) z dnia (...) (k.21)

Strony prowadziły negocjacje na temat polubownego rozwiązania sporu, wynikiem których był projekt porozumienia, na mocy którego pojazdy samochodowe i naczepa zakupione przez powoda miały być nadal wykorzystywane przez pozwanego do prowadzonej przezeń działalności gospodarczej z możliwością ich poddzierżawy. Celem realizacji tego porozumienia pozwany miał w terminach do końca sierpnia 2016 r. oraz do końca września 2017 r. dokonać spłaty dwóch kolejnych rat zadłużenia, tj. kwoty 123.757,07 zł oraz kwoty 68.541,05 zł (§ 3 ust. 2 w zw. z § 1 projektu porozumienia).

Dowód:

- projekt porozumienia z dnia 7 lipca 2016 r. (k.40-43)

Powód nigdy nie wyrażał zgody na odstąpienie przez pozwanego od umowy sprzedaży przedmiotowych pojazdów oraz naczepy. Przedmiot sprzedaży w dalszym ciągu pozostaje w posiadaniu pozwanego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne, dowody dokumentów, które nie budziły wątpliwości co do ich prawdziwości. Dokumenty prywatne stanowiły dowód tego, że osoba, która je podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c.) i w tym znaczeniu przedstawione przez strony dokumenty nie zostały skutecznie zakwestionowane przez strony.

Sąd oddalił wniosek dowodowy powoda z zeznań świadków C. W., E. P. i G. K. jak również wniosek dowodowy pozwanego o przesłuchanie go w charakterze strony, gdyż fakty, na które miałby zeznawać nie miały dla rozstrzygnięcia sprawy istotnego znaczenia. Na powyższe postanowienie pełnomocnicy stron nie zgłosili zastrzeżeń do protokołu w trybie art. 162 k.p.c.

W ocenie Sądu w świetle poczynionych wyżej ustaleń faktycznych powód wykazał, iż między stronami doszło do skutecznego zawarcia umów sprzedaży wymienionych w petitum pozwu dwóch ciągników samochodowych marki

(...)i jednej naczepy ciężarowej (...). Powód wykazał również, iż zapłacił pozwanemu cenę za powyższe pojazdy i naczepę. Pozwany zresztą okoliczności tych nie kwestionował.

Natomiast pozwany jako sprzedawca nie przeniósł na powodowego kupującego własności przedmiotowych pojazdów i naczepy oraz nie wydał powodowi tych rzeczy, do czego był zobligowany w świetle art. 535 § 1 k.c. Stosownie bowiem do w/ przepisu przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Obrona pozwanego sprowadzała się w zasadzie do tego, że powództwo jego zdaniem było przedwczesne; strony miały bowiem uzgodnić i zaakceptować projekt porozumienia, na mocy którego przedmiotowe pojazdy miały być wykorzystywane przez pozwanego w ramach prowadzonej przez niego działalności, z możliwością ich poddzierżawy, a z uzyskiwanych w ten sposób dochodów pozwany miał spłacać zadłużenie z tytułu obu nakazów zapłaty.

Jednakże jak wynika z poczynionych ustaleń faktycznych nie doszło do podpisania przez strony projektu porozumienia załączonego przez pozwanego do odpowiedzi na pozew. Nie doszło również do zawarcia przez strony ugody sądowej, której warunkiem zawarcia miało być wpłacenie przez pozwanego kwoty 30.000,00 zł do dnia 25 października 2016 r. Na rozprawie w dniu 6 grudnia 2016 r. pełnomocnik pozwanego przyznał, iż pozwany nie realizuje swoich płatności wobec powoda z powodu kłopotów finansowych.

Należy ponadto podkreślić, że pozwany poza zarzutem przedwczesności wytoczenia niniejszego powództwa nie zgłaszał żadnych innych merytorycznych zarzutów. Wprawdzie pozwany wskazywał w odpowiedzi na pozew, że niniejsze powództwo było sprzeczne z dotychczasowymi ustaleniami stron i zasadami lojalności, jednakże okoliczności tych nie udowodnił. W szczególności nie przedstawił żadnych dowodów, poza gołosłownymi twierdzeniami, że powód wyraził zgodę na warunki spłaty zadłużenia zawarte w projekcie porozumienia.

Reasumując, z powyższych względów powództwo o wydanie opisanych w petitum pozwu dwóch ciągników samochodowych i jednej naczepy ciężarowej było w pełni uzasadnione w świetle art. 535 § 1 k.c. (pkt I. wyroku).

O kosztach procesu orzeczono stosownie do art. 98 k.p.c. mając na uwadze, że to powód jest stroną wygrywającą spór. Na zasądzone koszty procesu w łącznej kwocie 11.432,00 zł (po sprostowaniu wyroku postanowieniem z dnia 23 grudnia 2016 r.) złożyły się: uiszczona przez powoda opłata sądowa od pozwu w kwocie 4.215,00 zł, uiszczona opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł oraz kwota 7.200,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika powoda będącego adwokatem w minimalnej wysokości przewidzianej w taryfie adwokackiej (pkt II wyroku). Wprawdzie

Wniosek powoda o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności podlegał oddaleniu wobec braku zaistnienia przesłanek wymienionych w art. 333 k.p.c. (pkt III. wyroku).